

ISSN: 1304-494X
12,5 TL

BETONART

50 | 2016

Beton, Mimarlık ve Tasarım | Concrete, Architecture and Design

gölgede kalmak, daldan dala atlamak

Aydan Volkan | Göz önünde kalarak bilinir olunan, görme dışındaki duyuların arkaik algılandığı zamanlardayız. Gösteri toplumunun görme duyusuyla algılama hali ve güncel teknoloji birbirini çok iyi destekliyor.

Fotoğraf ve video kayıt cihazlarının keşfinin; hayatın algılanmasında, tarih yazımında ve yaşanan anların kaydedilip gelecekte kullanılmak üzere görsel arşiv oluşturulmasında çok önemli bir görev üstlendiğini düşünürüm. Bugün/şimdi bir fotoğrafa baktığımızda ya da bir videoyu izlediğimizde, geçmişteki bir "şimdi"de olan anı anlama ya da öğrenme şansı buluruz.

Zamanı algılamada fotoğraf ve video geçmişi kaydederken, 3D perspektifler, animasyonlar ve sanal turlar, bir falcı gibi gelecek hakkında bize bugünden bilgi veriyor.

Hayatın her gün artan hızı içinde **an** o kadar kıymetli ki; onu fotoğraflamak, video kamera ile kaydetmek, gelecekteki **an**'ları foto gerçekçi 3D perspektifler ile bugün görebilmek, hatta gelecek **an**'lar içinde sanal turlar yapmak, teknolojinin bize sağladığı olağanüstü imkânlar.

Bu imkânlar geliştikçe fotoğraf, video, 3D dijital perspektif ve animasyon kalitesi, mükemmelliğiyle insanı "*varlık ve zaman*"ı sorgular hale getiriyor. O kadar gerçekçi görüntülerle karşılaşıyoruz ki, belki de yaşadığımız dünya bir bilgisayar oyunu ve biz de onun içindeki animasyon karakterleriyiz, diye düşünüyoruz.

Mimarlıkta, bir yapının proje aşamasında ya da inşa edildikten sonra görsel olarak ifade edilmesinde, fotoğraf, video ya da dijital görselleştirme yöntemleriyle çok iyi sonuçlar alınıyor. Bazen pazarlama argümanı bile oluyor bunlar, bir yapının proje aşamasındaki 3D perspektifi ile inşaatı bitmiş halinin fotoğrafları yan yana sergilenip benzerliği üzerinden başarı hikâyeleri anlatılıyor.

Mimari yapıların ilgilileriyle iletişim kurduğunu hatta konuştuğunu düşünürüm. Tasarımını yaptığım yapıların fotoğraf karelerini ilk gördüğümde endişeye kapılırim çünkü mimari fotoğrafı çeken kişi ile yapının iletişim kurup kurmadığını, o fotoğraflara baktığınızda hemen anlarsınız. İletişim var ise bir **an**'ı kaydedilmiş yapı, baktığınızda size mekânsal boyutunu ve tasarım kararlarını aktarır; iletişim yok ise **an**'ın içindeki bir obje olmanın ötesine geçemez. Zaman zaman fotoğraf kalitesi çok iyi ama sezgisel derinliği zayıf fotoğraf ya da videolarla karşılaşıyorum. Böyle durumlarda, keşke orada olsaydım ve yapıyla fotoğrafı/videoyu çeken tanıtırabilseydim diye düşünürüm...

Hem fotoğraf hem video, belgeleme ve kaydetmenin ötesinde sanat yapıtı olarak da varlar. Güncel sanatçıların sanat işlerine baktığımda, hayatla bağlantılı olduklarını düşünürüm. Çünkü hayat gibi onlar da biraz aksaktır, mükemmellik arayışları yoktur. Şahsen mimari fotoğraf ve videoların, kusursuz **an**'ı yakalamak yerine yapı ve mekânların kullanıcılarıyla olan güncel ilişkilerini yakalamasını tercih ediyorum.

Yukarıdaki satırlarda aklımdan geçenleri daldan dala atlayarak aktarabildiğimi ümit ederim, bunun dışında hayattımda özel anları ya da gereği dışında **an**'ı fotoğraflamayı ya da videoyla kaydetmeyi beceremiyorum. Bir yapının içinde yada çevresinde dolanırken bir duvara dokunmak, bir kenti gezerken sokakları koklamak, insanların, hayvanların ve doğanın hareketlerini izlemek, merak ettiklerimi öğrenmek için insanlarla tanışıp sohbet etmek ya da kentin seslerini dinlemekten yani **gölgede kalıp an**'ı yaşamaktan, gün ışığını, saati, konumları takip edip **an**'ı kaydetmeye, belgelemeye vakit kalmıyor.

Fotoğraf: Aydan Volkan

